

je

Totalna revolucija

smrtnosti

Meje mojega sveta so meje tvojega sveta:

DRUGAČNOST = STRPNOST
POŠTENOST > MATERIALIZEM
V svetu 2x = POMOČ IN SOČUTJE

Iz svojega sveta
množim in delim LJUBEZEN v tvojega:
postavim najvišjo kokco najinega življenja!

Koala

in druge

barve

PAKAJČEPIŠEM

Odraščanja

mam rada

NASE.

Avtorice in avtorji besedil: Indira Biščević, Hanna Čataković, Anja Dacko, Sara Dauti, Nika Engelman, Mojca Klinc, Enej Kobal, Neža Kocijan, Maja Kogovšek, Špela Klara Lapajne, Kaja Matjaž, Zala Mole, Milkica Obrenović, Anže Petric, Luka Potočnik, Emina Tatarević, Arin Videnšek Torić

Avtorice in avtorji risb: Klara Boh, Aleksanda Jug, Merisa Porić, Maja Rot, Tea Sevšek, Diellza Šabanaj

Mentorice: prof. slov. Kristina Hočevar, prof. slov. Marjana Jus, prof. slov. Natalija Knol, prof. um. zgod. Irena Šterman, prof. slov. Katja Vidmar

Mentorica in urednica glasila: prof. slov. Kristina Hočevar

K sodelovanju vabljeni dijakinje in dijaki gimnazije Moste. Svoje prispevke za naslednjo

številko lista pošljete na:

kristina.hocevar@guest.arnes.si

Tisk: Partnergraf d.o.o

Naklada: 400 izvodov

PAKAJČEPIŠEM

literarno-likovni list Gimnazije Moste

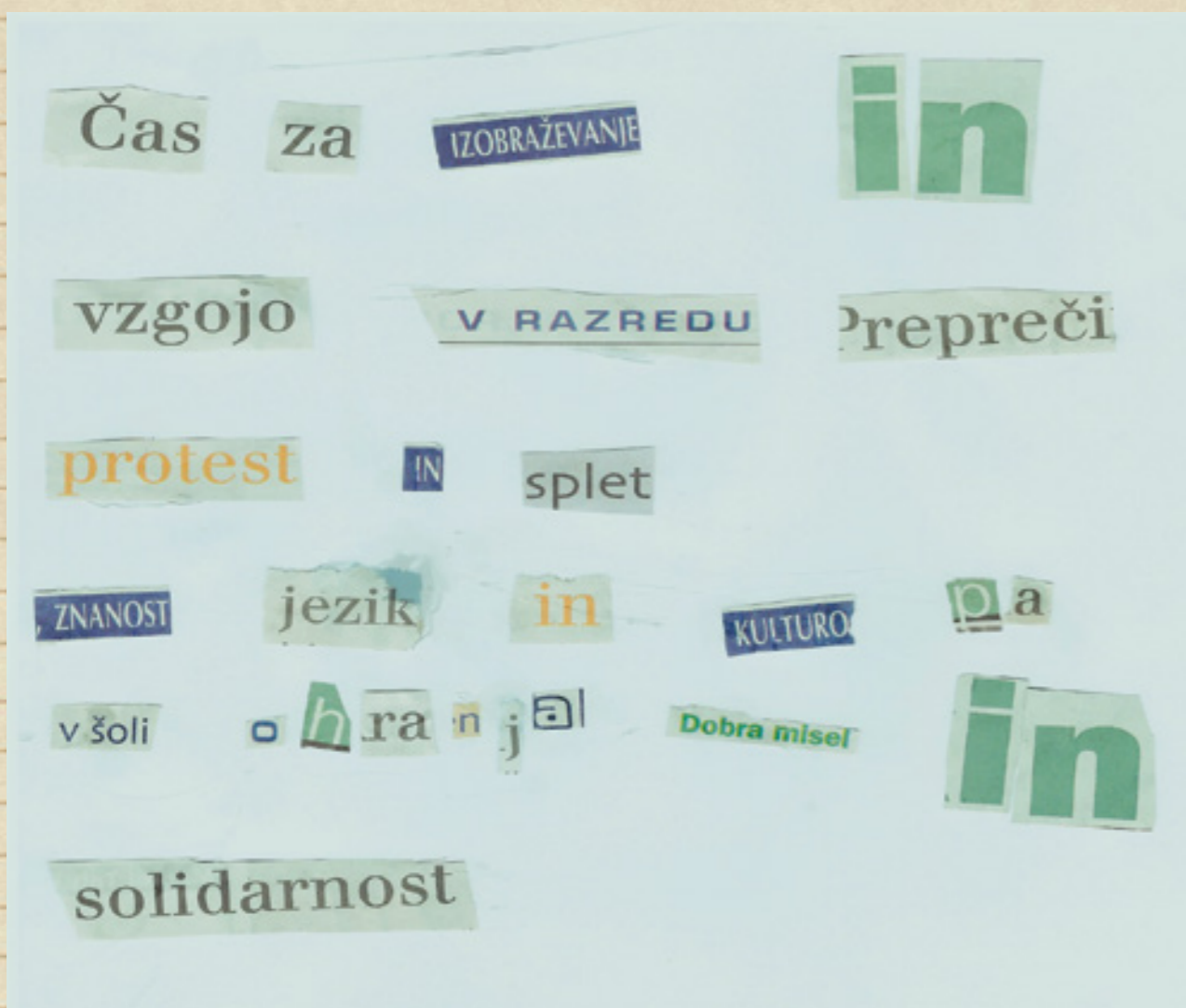
št. VIII

junij, 2017

**O, lepa šola,
kako si radodarna,
rada te imam.**

Indira Biščević, 1. b

Anže Petric, 3. E

1.

Sneg v kapuci,
kaplja na hrbtu polzi,
kepa že diši.

2.

Zbudim se nerad,
premrzlo je še za vstat,
moram že lulat.

3.

Kako dišijo
čokoladni piškoti,
želim tak parfum.

Hanna Čataković, 1. b

1.

dehti modri dež

v senci se hladi dekle

vročične noči

2.

pogled v daljavo

širno naravo

sebi zakriva

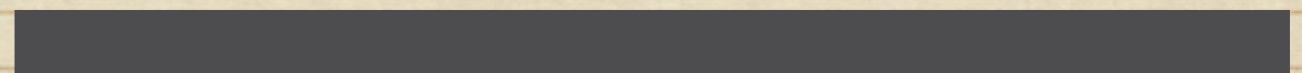
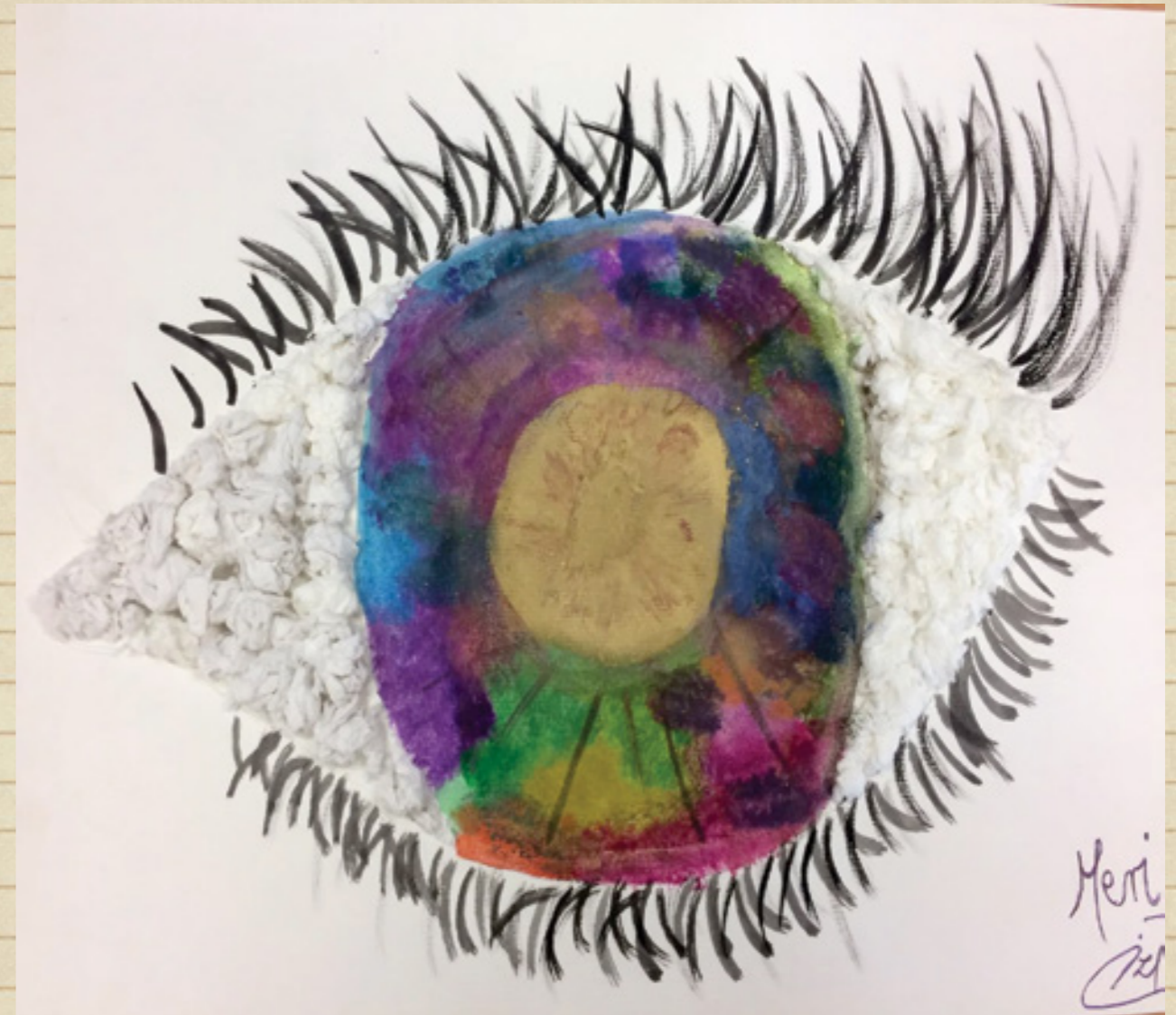

3.

v očeh ogenj se skriva

v nezavedanju

oslabela se nagne na dno

Sara Dauti, 1. b

Merisa Porić in Diellza Šabanaj, 1. d

V blazni noči
degu lahkotno spava,
medtem ko noč spi.

Enej Kobal, 1. b

Rdeče hitro gre,
zeleno pa niti ne,
rumeno včasih.

Špela Klara Lapajne, 1. b

NASPROTJI

Ti in jaz, kot dve bitji skupaj
in kot dve zavesti narazen.
Vidim prikazen,
ki ne obstaja.
Ti zavesti, posebej ustvarjeni,
na novo videni, poudarjeni,
občuteni.
Ko Hyde v meni besni,
ga tvoj Jekyll miri,
a še vedno se ne umiri,
dejstvo, da me mori,
zavest, ki na koncu me umori.
Vem, kaj misliš.
In ne mislim jaz tega.
A še vedno sem tu,
medtem ko me počasi ubijaš

s tvojo pesmijo.

Kaja Matjaž, 1. b

FOTOGRAFIJA

Pusti mi, da te fotografiram.
Pusti mi, da si natisnem tvoj brezskrbni nasmeh,
tvoj obraz,
tvoje oči.
Pusti mi, da naredim milijon fotografij.
Pusti mi, da si polepim sobo z njimi.
In ko bom imela grozne sanje, se bom prebudila
in zagledala tebe ...
Tudi ko te ne bo več, jih bom hranila
kot največji zaklad tega sveta.
Pa čeprav bodo obledele,
bodo na njih še vedno razpoznavne tvoje svetle oči, polne
življenja,
in ko bom starejša, jih bom od časa do časa pogledala
in se zavedala, da sem nekoč imela ob sebi velik zaklad.

Aleksandra Jug, 1. d

Mojca Klinc, 3. b

MRAZ SREDI POLETJA

Drevesa so divje opletala okoli sebe,
vanje se je zaletaval neusmiljen veter in
jih hladil po vročem dnevu.
Lasje so mi opletali okoli glave,
po telesu se mi je plazil večerni mraz.
Na obali so se prižgale luči,
ljudje so prilezli iz svojih mrzlih skrivališč
in zapolnili ulice z glasnim smehom,
v daljavi se je slišala osamljena glasba in
valovi so v njenem ritmu tiho udarjali ob obalo.
Daleč na morju so bili vidni ostanki vročega sonca,
ki je tonilo v morje in znova prilezlo
na drugi strani ven.
Osamljena sem strmela v mirne valove
in mislila nate,
v ušesih mi je odmeval tvoj glas,
na roki sem čutila tvoj dotik,
a bila sem sama.
Zmrazi me,
mraz kot znamenje, da je konec poletja in vseh lepih dni,
ki jih ne želim pozabiti.

Mojca Klinc, 3. b

RJAVA BARVA

Nikoli nisem marala rjave barve,
barve brez življenja,
saj je prazna in hladna kot zima.
Spomni me tudi na gozd,
drevesa in rjave jesenske liste,
ki počasi padajo z dreves.
Nisem se zavedala, kako je ne maram,
dokler nisem spoznala tebe
in dokler je nisem videla v tvojih očeh.
Rjava je postala moja najljubša barva,
ampak sčasoma je postala znova
tista zoprna rjava barva.

Mojca Klinc, 3. b

IZGUBLJENA

Ura je osem,
ulice so prazne in mokre,
dež lije na mrzla tla,
ki postajajo ledena in svetla kakor kristal.

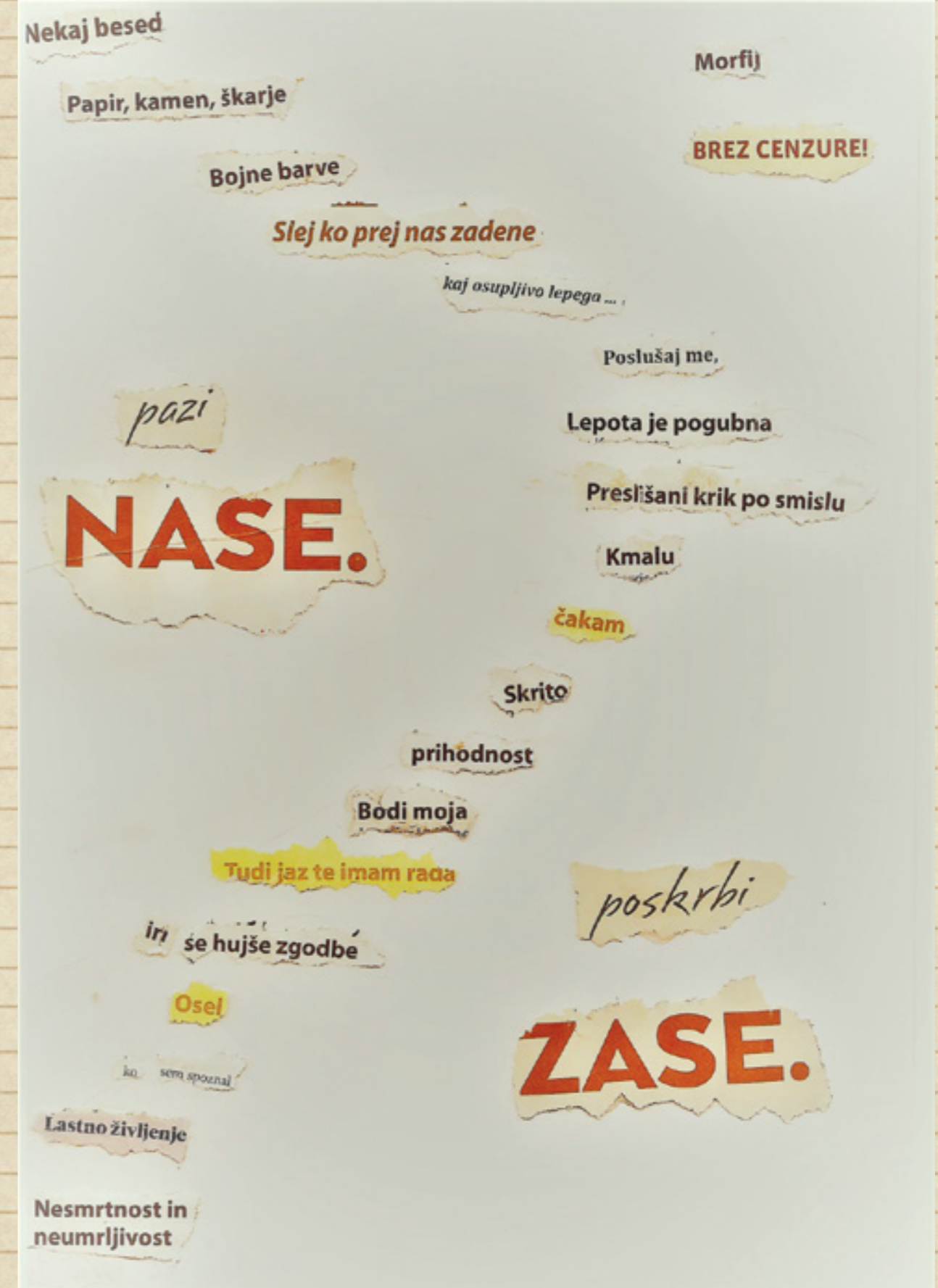
Vsi so v šolah,
ali v službah
ali pa spijo doma po prekrokani noči –
in jaz? – Jaz pa tavam po teh praznih ulicah,
tavam, tavam ...

Mislím, da ne vem, kje sem,
morda še nikoli nisem bila v tem predelu mesta –
ali pač?
Vse je postalo tako zamegljeno.

Kaj je resnično in kaj ni? Niti tega ne ločim,
ne vidim razlike med stvarnostjo in domišljijo ...

Počutim se, kot da hodim v spanju,
ampak obenem vem, da sem budna,
ampak si želim, da ne bi bila,
ker ta svet ni svet, v katerem hočem živeti.

Mojca Klinc, 3. b

Arin Videnšek Torić, 3. e

1.

Zdaj najdi kapo,
nadeni jo na glavo,
zaščiti znanje.

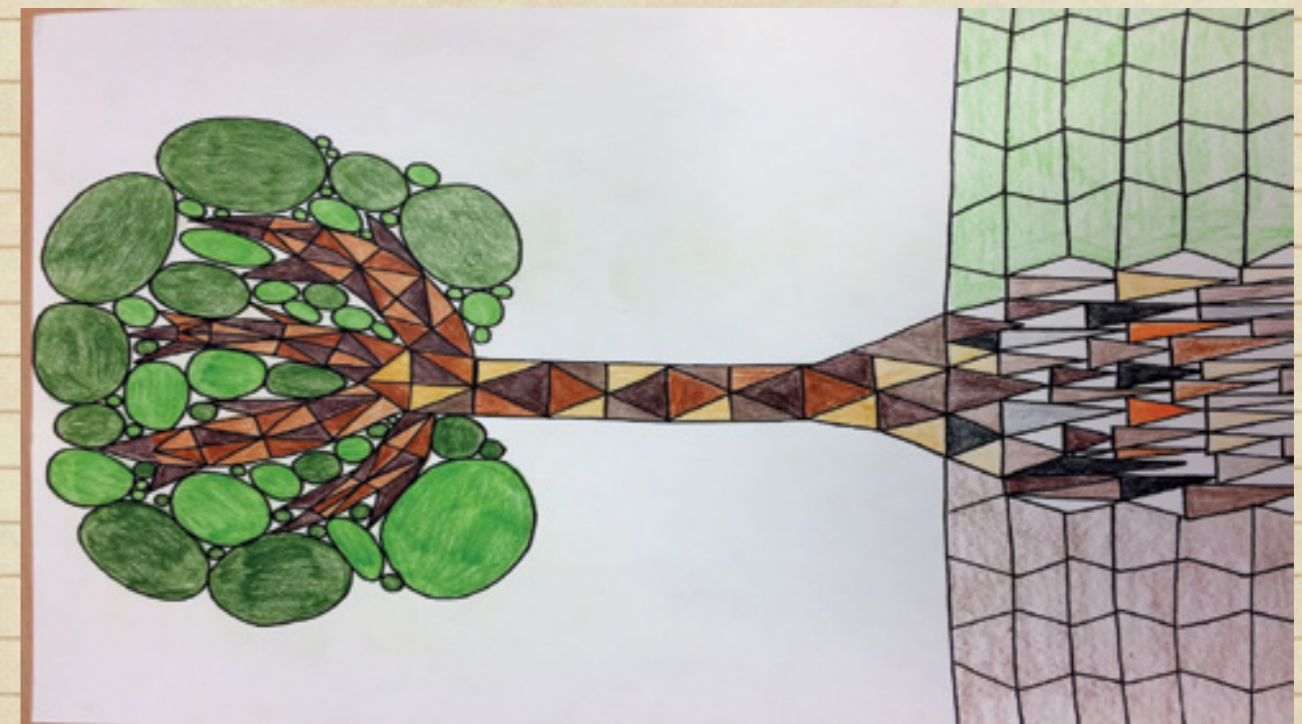
Voda teče skozi vihar sovraštva
in življenje, ki se kot drevo upira,
drevo, ki ga nevihta podira.

Milkica Obrenović, 1. B

2.

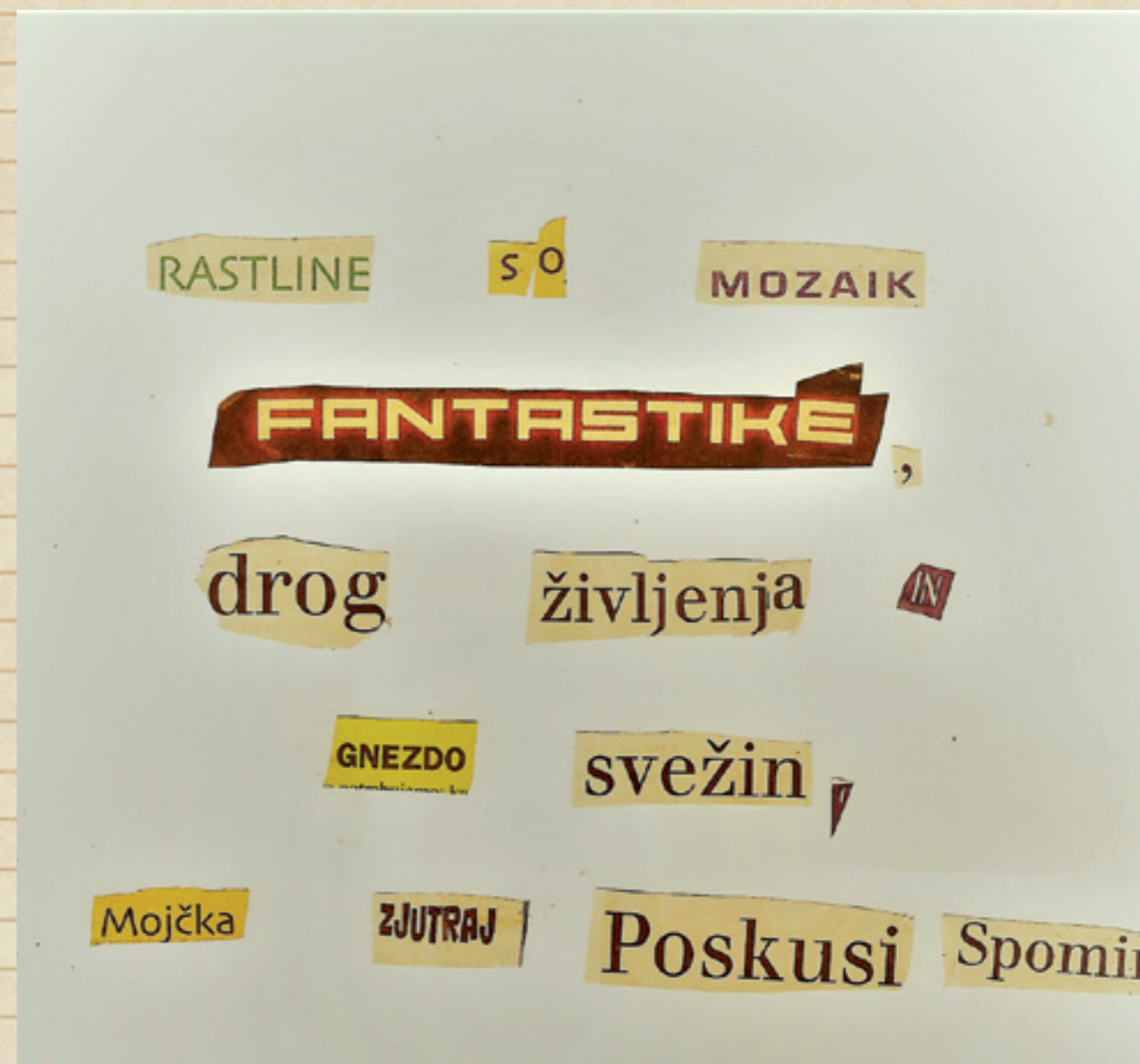
Peč, brž pridi sem,
pogrej moje ljubljene,
ne ustavi se.

Maja Kogovšek, 1. b

Tea Sevšek, 3. b

O, počasni polž,
prilezi na Mount Fuji,
ampak počasi!

Luka Potočnik, 1. b

Anja Dacko, 3. e

**Objem narave
poven bele zabave
in suhe trave.**

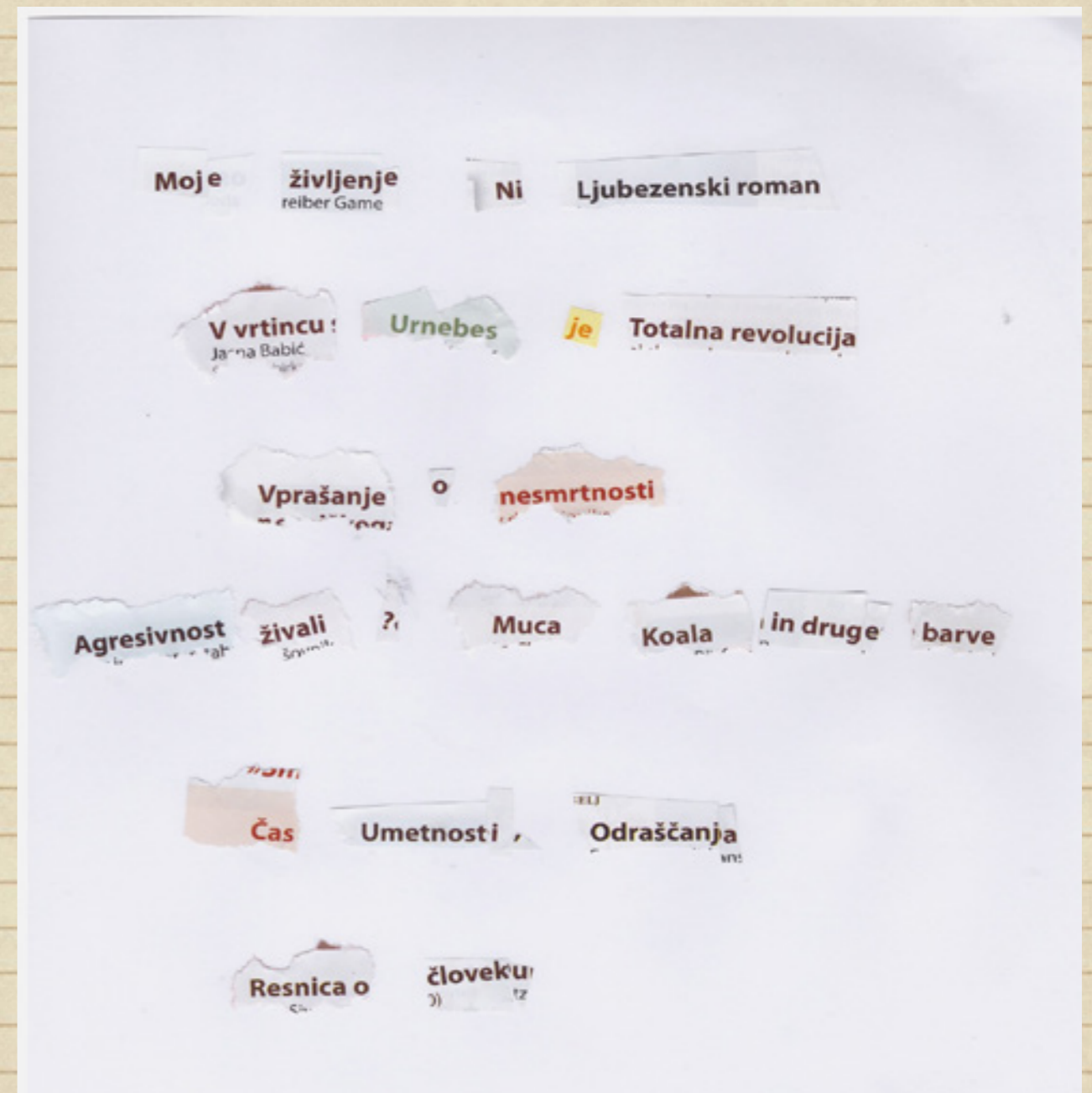
**Nebo rdeče
počasi bo mrzeče,
zato bo hladno.**

Emina Tatarević, 1. b

Zala Mole, 1. b

Poglej na roko.
Rdeče niti predejo
suho zapestje.

Kaja Matjaž, 1. b

Neža Kocijan, 3. e

MEJE MOJEGA SVETA, MEJE TVOJEGA SVETA

Svoj intimni svet gradim –

vztrajno **ZLAGAM** odraščanja:

1., 2., 3., ...

DRUŽINA, PRIJATELJI, ŠOLA ...

Meje mojega sveta so meje tvojega sveta:

DRUGAČNOST = STRPNOST

POŠTENOST > MATERIALIZEM

V svetu 2x = POMOČ IN SOČUTJE

Iz svojega sveta

množim in delim LJUBEZEN v tvojega:

postavim najvišjo kocko najinega življenja!

Meje mojega sveta so meje tvojega sveta

Nika Engelman, 2. b

Pesem je zmagala na natečaju gimnazij ljubljanskih regij KONSKI 2017.

V vrtincu s
Jana Babić
c... birke

Urnebes

Vprašanje
ne... red

O

n

Agresivnost
ir... tar

živali
šovnil

?

Muc

Čas

Umetnosti

Tudi jaz t

Mem